

HAMMERSTAD & CO.

BOK = KUNST = REKLAMETRYKKERI

PILESTREDET 75 c = OSLO = TELEFON 63560

ALLE SLAGS TRYKKSAKER

Fyld benzintanken med:

Tiger Benzin

og smør motoren med:

Vallø Motorcylinderolje

eller

Vesco Motor Cylinder Oil

saa er De sikker.

ØYA OG VI

ORGAN FOR BLEIKØYA, LINDØYA OG NAKHOLMENS VEL

NR. 2.

JULI 1928

I. ARG.

INNHold Ø Ø Ø. Vårt blad og dets opgaver. Fellesutvalget. Til Nakholmens Vels styre. Båtforbindelsen.
Festarrangementer Sykebårene på Lindøya. Godstrafikken. Bleikøya. Lindøya. Livredning. Trekningsliste.

ALT

til maling av hus og hytte.

A/s JACOBSENS FARVEUDSALG

25 SKIPPERGATEN 25

Carl J. Johansens Baker- & conditorvarer

er bedst!

Klingenberggt. 12 og 14
Telefon 10 314
Filial Frydenlundsgt. 12
Telefon 60 636

A/s Stowrights Kaffekompagni

Etabl. 1913.

Kontor Neuberggt. 4.

Lager Professor Dahlsgt. 45.

Telefon 46 114.

SMITHS TYGGEKONFEKT

Nr. 1.

Renser mund og hals.
Den er fremstillet efter
et nyt princip uten
anvendelse av gummi.
Drøi og velsmakende.
Forsøk denne nyhet.
Faaes i chokolade-
og konfektforretninger.

Lager for Norge

THORBJØRNSEN & MELLBYE

SKIPPERGATEN 1, OSLO TELEFON 20 495

Anbefaler sine
kaffesorter

G. HEINZE EIK

KOLONIALFORRETNING

Motzfeltsgt. 14

Nye friske varer

Rimelige priser

Husmorkaffe . . . . kr. 3,50
Java og Moccablanding » 3,75
Selskapskaffe . . . . » 3,90
Specialblanding . . . . » 4,10

Øya og Vi

ORGAN FOR BLEIKØYA, LINDØYA OG NAKHOLMENS VEL

NUMMER 2

JULI 1928

I ÅRGANG

Ø Ø Ø

Et spørsmål av overmåte stor betydning for de 3 øyer, som hittil på grunn av de store omkostninger mere har fortonet sig som et fremtidsønske enn som et virkelig opnåelig gode, er i disse dager bragt betydelig nærmere sin løsning, idet Oslo Elektricitetsverk på foranledning av Forsvarsdepartementet skal gå igang med anlegg av en elektrisk kabel over Hovedøya og Lindøya til flyvebåthavnen på Gressholmen.

Forutsetningen er at ledningen anlegges som luftkabel over øyene, og det var derfor ganske naturlig, at Oslo Elektricitetsverk forespurte hos Landbruksdepartementet hvordan dette vilde stille sig til en eventuell leveranse av elektrisk energi til hytte-eierne på de 3 øyer Bleikøya, Lindøya og Nakholmen.

Såvidt vi har bragt i erfaring stiller Landbruksdepartementet, d. v. s. Skogdirektøren, sig avvisende likeoverfor planen, forsåvidt angår hytte-bebyggelsen, og begrunner sitt standpunkt med at opholdet på øyene derved vil bli betydelig forlenget høst og vår, hvilket han finner uheldig. Dette er så meget mer beklagelig som Elektricitetsverket mener at planen skulde kunne realiseres med meget rimelige utgifter for hytte-eierne.

Det skulde synes unødvendig at precisere hvilke for-

delers elektrisk strøm vilde bety derute på øyene, hvor ildsteder er svært lite anvendbare i den varme årstid, og petroleumsapparater må vel, med all respekt for deres hittidige nytte, sies å være et primitivt hjelpemiddel i våre dager

Vi kan derfor ikke forstå Landbruksdepartementets holdning i denne for oss så betydningsfulle sak, da vi mener det er helt utelukket at opholdet på øyene av denne grunn skulde bli forlenget. Punkt 4 i festekontrakten inneholder som bekjent følgende bestemmelse. «Fast ophold i hyttene i tiden 15. oktober til 15. april er forbudt.» Denne bestemmelse kan ikke ensidig forandres fra hytteeiernes side, og noget ønske i den retning er ikke og vil heller ikke fremkomme.

Vi skal bare nevne de vesentlige grunner som umuliggjør et forlenget ophold på øyene. Vannforsyningen, båtforbinnelsen, barnas skolegang, hyttenes beskaffenhets o. s. v. hver for sig ting som umuliggjør opholdet utover den fastsatte tid.

Saken er nu optatt av de 3 velforeninger, og vi tviler ikke på at Fellesutvalget her vil forstå å handle hurtig. Det er samtidig vårt håp at Landbruksdepartementet vil innse det berettigede i dette vårt beskjedne krav og bidra sitt til at få planen realisert på en for alle parter tilfredsstillende måte.

C. TUFTS MEIERIER

OSLO

Ekspeditionens telefon 26 392

Repræsenterer
en række av de bedste landsmeierier og
leverer det bedste som kan skaffes i
melk, iløte, iskrem, smør og ost m. m.

Vi sender
vore medlemmer med dette
nummer Alf Bjerckes lille
populære hefte

„Praktisk maling“.

Vårt blad og dets oppgaver

Jeg sitter med «Øya og Vi»s første nummer foran mig, og det er mig en glede å konstatere det første og gode resultat av redaksjonskomiteens arbeide. Bladet vårt har fått et hendig format og et alsidig og godt innhold. Og hvordan er det så mottatt i de forskjellige hytter på de 3 øyer? Vell av de fleste med glede og forventning, av andre kanskje bare med nysgjerrighet, og muligens også av enkelte med likegyldighet. For det er sikkert ikke alle som er opmerkseme på hvilke store oppgaver et eget blad har i organisasjonsmessig henseende. La oss derfor se litt nærmere på disse oppgaver

Når en sammenslutning den være sig av faglig, politisk eller hvilkenensomhelst annen art er kommet over sine første barnesykdommer, så dens midler og mål er såpass avklart, at den uten famlen kan trekke op linjene for sin fremtidige virksomhet, så kommer også forståelsen av, at hvis dens arbeide skal bringe positive resultater, må hele dens virksomhet legges på samarbeidets grunn. Men skal denne forståelse til felles gagn kunne utnyttes i praksis, så er det ikke alltid nok å avholde møter i ny og ne og generalforsamlinger en eller to ganger om året. For det er jo dessverre ikke alle som «liker å gå på møter» selv om mange av disse pussig nok forresten alltid er uhyre interessert i å kritisere alt hvad «møtetraverne» utfører. Og resultatet herav kan jo ikke bli mere enn ett. At for de, som møter op og efter fattig evne og leilighet forsøker å virke for de felles interesser, blir arbeidet tyngre og vanskeligere enn det behøvet å være, og resultatene selvfølgelig derefter

Nå ja. Vi mennesker er jo ikke født like hverken i skinn eller sinn, så det er ikke å vente at vi skal ha de samme interesser eller det samme syn på de forskjellige spørsmål. Men på den annen side er det ikke tvil om, at meget kunne rettes på og arbeidet derved lettes, når vi bare forsøker å komme mere i kontakt med hverandre, og gjør hvad vi kan for å *vedlikeholde* forbindelsen. Og det er nettopp her at et eget blad har sin betydningsfulle oppgave. Bladet kan være så lite og uanseelig det være vil, og det behøver heller ikke å være noget mønsterorgan journalistisk sett. Nei, bare den enkle ting at du og jeg leser bladet med tanken på at dette er *mitt* blad, *vårt* blad, dette leses også av de andre medlemmer, her kan vi utveksle tanker, her behandles spørsmål som har interesse for oss alle, ja, heri ligger nettopp et fellesorgans store organisatoriske og agitatoriske betydning.

For «Øya og Vi»s vedkommende har den også en annen og om jeg kan bruke det uttrykk mere spesiell oppgave. Man har forsøksvis valgt en medarbeider fra hvert vel, såvidt jeg har forstått har disse tre

fordelt det redaksjonelle arbeide, at de hver for sig skal skaffe stoff fra sine respektive øyer og dessuten samlet forestå redaksjonen av «fellesstoffet» altså alt som har interesse for samtlige øyer

Og på denne måte vil bladet, foruten å være et meddelelsesblad for de enkelte Vels medlemmer, også efter hvert kunne befeste og styrke det påbegynte sunde og gavnlige samarbeide mellem de tre øyers velforeninger

Ja, «Øya og Vi» har utvilsomt sin misjon, og i hvor stor utstrekning den vil lykkes, avhenger i høi grad av hvilken hjelp redaksjonskomiteen får i sitt arbeide. Skal bladet bli så godt og allsidig som det skal og bør være, så må vi alle hjelpe til efter evne. Har vi noe som vi mener er av interesse for bladet en artikkel eller kanskje en idé som kan utformes og benyttes, så henvender vi oss til en av medarbeiderne. Vi må alle medvirke, først da kan vi med full rett betegne «Øya og Vi» som *vårt* blad.

* * * F—d.

Til «ØYA OG VI»!

Det må betegnes som en nyttig foranstaltning, når vi for de tre øyers vedkommende fikk vår egen avis, og dette så meget mere, som avisen ikke koster oss noget. Men la det med engang være sagt, at den moralske støtte vi kan yde dette foretagende, må vi betrakte som en plikt, der påhviler oss alle. Nu er det sikkert dem, som vil spørre, på hvilken måte man kan yde støtte her. Midlene hertil kan være mange, men målet kun ét. Eksempelvis skal anbefales å hjelpe til å skaffe stoff, samt å kjøpe varer hos de firmaer, som averterer sine varer i avisen.

Det må også være mig tillatt å peke på de fordeler, denne avis kan få for oss hytte-eiere. Erfaring viser, at interessen for samhold og samarbeide til felles beste, for manges vedkommende slett ikke eksisterer, og dette endog blandt dem der er valgte til å vareta de felles interesser. Ja, man får uvilkårlig inntrykk av at snevre privatinteresser eller lettkjøpt kameratskap ofte spiller hovedrollen.

Selv om man ikke nettopp bruker silkehandsker i debatter og samtaler, så vil man i det lengste avholde sig fra personlige angrep, skjønt vi har også dem, der i all tarvelighet i kampens hete, når alle andre våben er opbrukt, da ser sin siste utvei i å gripe til personlig mistenkeliggjørelse. Ethvert noenlunde selvstendig tenkende menneske forstår selv å vurdere sådanne angrep, men der er også dem for hvem de personlige angrep synes å være attråverdige.

La oss alle samles om det felles mål å arbeide for felles interesser, altså om de ting, der er til gagn for alle hytte-eiere. Kan vi gjennom vår avis komme til forståelse herav, så er et stort løft tatt, likesom en bedre forståelse dermed er opprettet.

Jeg har foran benyttet uttrykket eller betegnelsen «felles interesser». Fra de avholdte generalforsamlinger har vi erfaring for at deltagelsen i disse har vært minimal. Visstnok har de vært godt besøkt, men der har også møtt flere fra en og samme hytte. Det faktiske forhold er derfor at bare en liten del av medlemmene møter for å være med og fatte de beslutninger, der skal tilgodese de felles interesser. Interessen må derfor sies å være minimal. Når man en og annen gang kommer i samtale med de interesserte, og herunder kommer inn på spørsmål som vedrører alle, får man gjerne det svar, at de har søkt dette sted (øya) for å være i fred og ro, og at de intet akter å foreta sig utover dette.

Det kunde vært interessant å sett hvordan forholdene hadde vært idag, dersom alle hadde hatt den samme opfatning.

Der kan ved denne anledning være passende å nevne enkelte ting, der slett ikke kommer av sig selv.

For å undgå misforståelse må jeg gjenta, at dette kun vedrører Nakholmen.

Det der naturlig meldte sig først som mangel var, som alle kan tenke sig, vann. Man bragte med sig vann i kanner og spann fra byen. I lengden var ikke dette serlig hyggelig, men hvad skulde man gjøre? Jo, man fant at en sammenslutning var den eneste redning. Hytte-eierne blev sammenkalt og styre valgt. Svære tretønner blev innkjøpt og fylt med Maridalsvann fra Oslos vannledning, og disse tønner gjorde tjeneste i to år. Nu har vi støpt 4 vannbeholdere, og i år har vi utbygd to brønner, men det ideelle er ikke nådd, så vannsaken må fremdeles ofres oppmerksomhet. Vi vet alle, at vann er en livsbetingelse for alt og alle, og vi ergrer oss, når vi i tørre somrer, som forsommeren i år, ikke kan ofre det vann vi synes trenges til våre kjære blomster og planter, der holder på å bukke under av mangel på vete. Det var meningen at de to nevnte brønner skulde avhjelpe det verste savn til vanning. Alle hytte-eiere har like rett til vannhentning fra disse brønner. Så har vi klosetter. Disse er anskaffet av hytte-eierne. Renovasjon utføres av leide folk. — Vellet har kjøpt egen hytte. Den er i år påkostet ved utvidelse og innredning ca. 2000 kroner. Den utleies nu til den av vellet ansatte kjøbmann for 1 år.

Veier er anlagt og badesteder er oprensket og delvis utbygget. Fergeforbindelsen er tilfredsstillende opprettet, og billettprisen har man fått ned fra kr 0.50 i 1923 til kr 0.15 i år. Opgaven må være å få alle utgifter ned i tider som nu. Dette kan kun skje ved at alle som en har sin oppmerksomhet henvendt på den felles sak. Vi har i år innlagt telefon i Vellets hytte.

Der er fremdeles mange opgaver til løsning, men pengemangel gjør, at man må gå skridtvis frem.

Det der først bør gjøres er å anskaffe et par for-

brenningsovner for søppel og avfall. Vi har søkt departementet om bidrag, men fått avslag i år. Vi er gjennom skogdirektøren tilstillet endel birk- og furu-planter, likesom vi også privat har anskaffet trær og plantet, altså uten utgift for Vellet.

Av andre ting som bør vies oppmerksomhet er lys- og vannledning, foruten en rekke andre mangler, der litt efterhvert må søkes avhjulpet, under stadig hensyntagen til de midler vi til enhver tid råder over. Det kunne være meget mere å si, men da jeg ikke kjenner til hvor stor plass man råder over, får jeg slutte med en vennlig hilsen til alle hytte-eiere.

E.— —

Fellesutvalget.

Da staten for 7 år siden tillot hytte-bebyggelsen på Lindøya meldte ganske snart spørsmålet sig om stiftelse av en velforening på øya. Denne blev da stiftet den 30. juli 1922.

Da der senere blev utstykket hyttetomter på Nakholmen og Bleikøya, blev der stiftet forening også på hver av disse øyer.

Man forstod snart at det var nødvendig å få istand et samarbeide mellem disse foreninger for å ordne saker av felles interesse for de tre øyer. For å få dette istand så enkelt og praktisk som mulig blev man da enig om å danne et fellesutvalg, bestående av formann, sekretær og kasserer i hver forening, som konstituerer sig selv og velger formann og sekretær.

Fellesutvalget har da virket i noen år, og man må vel si til stor nytte. Av større saker fellesutvalget har hatt med å gjøre og fått ordnet kan nevnes Vannforsyningen til øyene. Våre vannbeholdere blir nu stadig fylt med Maridalsvann, bragt ut med vannbåt fra Oslo. En ordning som er fullt betryggende. Tenker vi tilbake på den tid da vi måtte bære med oss vårt drikkevann, så må man vel si at fellesutvalget har utført et godt arbeide i vannspørsmålet, serlig tatt i betraktning at dette leveres oss til den billige pris (ca. 50 prosent billigere enn annen vannfylling i fjorden).

Et annet spørsmål av stor interesse for hytte-eierne er vareprisene hos våre handlende. Dette er nu kommet så langt at man nu har omtrent ens priser på de tre øyer. Dette er jo et skridt fremover. Målet må naturligvis være Oslos priser på øyene. Fellesutvalgets medlemmer forsøker om mulig å finne en vei som kunde føre til dette meget ønskelige resultat.

Båttrafikken har jo alltid vært et brennende spørsmål som har lagt beslag på meget av fellesutvalgets tid. Når man kan si, at vi i de senere år har hatt en av de beste båttruter i Oslo-fjorden, så er dette ikke så lite. Billettprisene er jo også i de senere år kommet så langt ned, at der ikke er grunn for noen klage.

Når disse gode resultater er opnådd, skyldes dette selvfølgelig også den imøtekommenhet som er utvist av båttrafikkens innehavere og Landbruksdepartementets forståelse og velvilje. For tiden arbeider fellesutvalget med å få istand en ordning med båttrafikkens innehavere om stabilisering av hele trafikken som kan tilfredsstillende begge parter. En ordning som kunde bli stående en tid fremover. I betraktning av den imøtekommenhet som utvises av trafikken innehavere skulde en sådan stabilisering ikke synes ugjennemførlig. Ordningen er jo meget ønskelig, og godt skulde det være om begge parter kunde puste lettet og føle sig fornøiet og tilfreds.

Fellesutvalget har også en del andre saker under forberedelse som det er fortidlig å skrive noget om.

Fellesutvalget har ubetinget vært og er til stor nytte, og det vil ganske sikkert fremover i tiden komme til, sammen med de respektive styrever, å fremvise gode, nyttige resultater for hytte-eierne.

Eiv Gjerding, formann.

Til Nakholmens Vels styre.

Nylig inntraff der på Nakholmen et dødsfall om natten. Den lenge omtalte sykebare savnet man, og der var vanskeligheter med å få bragt den døde ned til båten som skulde bringe ham til byen.

For å møte en slik situasjon i fremtiden foreslår jeg at en 4—5 mann, som erklærer sig villig dertil, får i oppdrag å være sykebærere og i det hele tatt yde den hjelp de kan i påkommende tilfelle. Videre rettes der en oppfordring til de av hytte-eierne som har motorbåt om å stille denne til disposisjon for syketransport. Der vil ikke mangle tilbud, så det er ikke av den grunn henstillingen fremkommer, men det hele bør ordnes planmessig, slik at der blir minst mulig sommel og bråk, når det gjelder å handle hurtig. Som det vil forstås, tenker jeg mig det nevnte arrangement særlig med henblikk på de tilfeller som måtte inntreffe om natten.

Med hensyn til bårens placering mener jeg den bør anbringes i Vellets hytte, og nøkkelen til vedkommende rum (og helst samtidig adgang til telefonen) kunde da anbringes i en kasse på veggen utenfor, kassen forsynes med glassrute i likhet med de almindelige brandmeldingsapparater samt med trykt instruks for benyttelse og anbringes så høit oppe at den ikke blir tilgjengelig for barn.

Der bor i sommertiden så mange mennesker på Nakholmen, at det vil være i høi grad uforsvarlig å la det hele stå til på lykke og fromme. Jeg håper derfor at man får istand en ordning som den her foreslåtte, med mindre der skulde være noen som har noget bedre å foreslå.

I tilfelle bør navnene på de som uttas og nummeret på vedkommende hytte bekjentgjøres på en sådan måte at alle vet hvor de er å finne.

Finner styret å kunne bruke mig, stiller jeg mig straks til tjeneste som sykebærer, og jeg er overbevisst om at der forøvrig ikke vil mangle på tilbud fra de øvrige hytte-eiere.

Her må der handles, og jeg antar at flertallet av hytte-eierne venter at vi i neste nummer av vårt blad får se styrets meddelelse om at dette spørsmål er løst.

Sv L.

Båtforbindelsen.

Ved å kaste et blick på båtruten vil man straks bli klar over at båtforbindelsen er særdeles tilfredsstillende med den hyppige forbindelse, praktisk talt hver time på dagen. Med det gode første klasses materiell som båtfirmat er i besittelse av, og med de ganske gunstige vilkår i trafikkteknisk henseende som øyenes beliggenhet fra naturens hånd har irettelagt, er der åpnet muligheter for en båtforbindelse, som i enhver henseende kan tilfredsstillende de strengeste krav. Og dette er naturligvis målet såvel fra båteierne som fra det trafikkerende publikums side.

Men tross disse gunstige forhold og tross de ihærdigste bestrevelser både fra båteierens og fra velforeningens side, er der enkelte ting ved ruteordningen som der er grunn til å klage over. Fra en uhildet hytte-eiers side synes de ting, som der klages over, å være av den art, at de måtte kunne ryddes av veien uten økonomiske ofre og uten nogen forsinkelse av trafikken. Det gjelder særlig anløpet av Vellets brygge på Bleikøya. Etter ruten anløpes denne brygge av 3 tre båter daglig, hvilket vel må erkjennes å være altfor få anløp i forhold til den samlede trafikk og det publikum som sogner til denne brygge. Det tar sig unektelig høist besynderlig ut at båter, som så å si reiser kloss forbi bryggen, ikke skal kunne svinge innom. Og skulde denne sving på noen få meter kreve så megen tid at den umuliggjør den opsatte rute, kan jeg ikke med min beste vilje forstå, at der fra noget hold kan reises innvending mot at den gamle brygge og Vellets brygge anløpes annen hver gang, særlig av de båter, som kommer fra byen. Av de 18 båter for utgående, som etter ruten anløper Bleikøya daglig, går 1 en innom Vellets brygge. Det hender riktignok ikke så sjelden, at også andre båter kan ha med varer til Vellets brygge og således anløper denne utenom ruten. Det vilde være til stor glede for det trafikerende publikum om der fra båtenes side kunde bli gitt underretning til passagerene i sånne tilfeller. Tenke sig hvilken grunn til ergrelse for en husmor som belesset med tunge pakker må vandre veien over øya

og først forsønt opdage at båten allikevel skulde gå til Vellet.

En berettiget grunn til misnøie kan fjernes. Og på hvilken måte? Jo ganske enkelt ved at betjeningen roper ut til passagerene «Denne båt går innom Vellet!»

A. R

Festarrangementer

Hvad deltagelse på fester og tilstelninger angår, kan man ofte høre det søkte og øiensynlig vektige argument: Hvorfor skal jeg være med og betale for dem som vil feste og more sig! La dem som har råd og lyst dertil gjøre det, jeg holder mig for mig selv

Dette er en absolutt feilaktig opfatning.

Det er vel neppe noen av Vellets medlemmer som ikke har en eller annen venn eller slektning som har interesse av en festlig tilstelning, om de ikke har det selv. Det er det styret går ut fra, og velger i den anledning en festkomité til å arrangere disse.

Vi må derfor alle som kan være med å hjelpe festkomitéen i dens arbeide her. Vi skal møte op og yde det vi har råd til og derved opmuntre dem i deres strev for å få et godt resultat. Det er ikke noget som mere tar motet og arbeidslysten fra en festkomité enn å arrangere en fest og så næsten bli alene ved anledningen. Det skulde og burde ligge i ethvert medlems interesse å støtte et arrangement når man blir påkalt, men dessverre, vi ser nok alt for ofte at de som man kunde vente tilslutning fra glimrer ved sin fraværelse. Ja det er ikke så skjeldent at det er disse som på møter og generalforsamlinger er de mest ivrige til at forlange fester avholdt, og gjerne etterpå de som har mest å kritisere og klandre festkomitéens arrangementer

Som forholdene nu er arrangeres der ikke fester kun for at man skal fornøie og more sig, men for at disse også skal tilveiebringe endel inntekter, og da må der gripes til forskjellige arrangements med utlodninger etc. Det blir således ikke bare for å fornøie sig mann går på fest, men som det så ofte heter for å støtte en god sak.

Som alle vet trenger styret penger til å utvikle Vellets interesser, og det er da ad denne vei man søker å opnå dette. Der kan være delte meninger om fremgangsmåten her. Det er ikke så aldeles sikkert at dette er den heldigste, men av flere onder velger man gjerne det minste. Det vilde være meget lettere for festkomitéen å arrangere noget såfremt der ikke til stadighet måtte regnes med et større overskudd. Der kunde da ydes mere i form av bedre musikk, underholdning og mindre entré.

En en dag straks efter den avholdte St. Hans-fest jeg reiste utover fra byen kom jeg isnakk med endel av Vellets medlemmer. Vi diskuterte forskjellige an-

liggende, men festarrangementene i særdeleshet. En av disse fremholdt sterkt at han kunde ikke forstå den fremgangsmåte foreningen her praktiserte. Først skal en fem-seks medlemmer arbeide sent og tidlig for å få et arrangement istand, og så viser det sig at bare et fåtall av medlemmene møter op for å støtte dette. Som regel er det de samme der til stadighet møter frem på festene. Det blir således, mente han, bare en mindre del av medlemmene som blir belastet med å skaffe de eventuelle inntekter. Disse enkelte blir det da som yder midlene til de forskjellige behov innen Vellet som alle nyter godt av. Han mente at de utgifter som kreves burde fordeles mere rettferdig, og at da vi har så liten medlemskontingent, kunde disse midler tilveiebringes ved en forhøielse av kontingenten eller ved en ekstrakontingent. Da jeg har en del erfaring i festarrangementer kom jeg til det resultat, at han hadde fullstendig rett i hvad han her uttalte, og lovet å ta saken op i avisen.

Jeg er fullt opmerksom på den sterke motstand dette vil møte hos endel av våre medlemmer, når det er tale om en aldrig så liten kontingentforhøielse eller ekstrakontingent, da dette i alle tider har vært og er et meget ømfientlig punkt. Men la det være sagt med en gang, og la oss alle være enige om, at vi har en uskyldig liten medlemskontingent.

Et annet spørsmål er: Trenger vi den større. Er der behov for flere penger enn hvad den nuværende kontingent innbringer til å administrere og utvikle Vellets interesser? Dette er så selvnlysende, at det ikke trenger noen nærmere begrunnelse, hvorfor jeg vil henstille til styret å ta dette spørsmål op til snarlig behandling.

Lindøya, juli 1928.

A. J

Sykebarene på Lindøya.

Det er muligens ikke alle som har rede på at der på Lindøya er anskaffet to sykebarer og skap med de nødvendige forbindelsessaker for eventuelle ulykkestilfeller, hvorfor jeg finner det påkrevet å opplyse herom i vårt blad. Bårene og skapene er plasert en på hver av de to handelssteder. Den ene av sykebarene blev tatt i bruk for første gang nu St. Hansdag, idet Georg Johannesen falt under balancering på en stang og brakk benet. Da det ikke så ut som brudd blev han liggende til dagen efter, men måtte da bringes til lægevakten. Sykebilens betjening blev helt imponert over at vi var i besittelse av moderne sanitetsbårer, det samme var en del av Nakhholmens beboere, som var med båten innover da de så den lettvinde og bekvemme måte vi kunde transportere våre syke på. Jeg har bragt i erfaring at

der på Nakholmen nettop er inntruffet et slagtilfelle, hvor vedkommende blev transportert til byen på en stige en meget provisorisk måte. Vi var selv ut-satt for et sådant tilfelle ifjor og forstår nu å sette pris på dette styrets tiltak.

Godstrafikken.

Der blev på styremøte i Lindøyas Vel ivåres besluttet å få istandbragt en godsroute for sommeren. Dette var et oppdrag der tillå Fellesutvalget å ta sig av. Imid-ler-tid er vi nu langt ute i juli måned og ennu foreligger der ingen offisiell godsroute. Da der er kommet flere forskjellige og meget berettigede klager over at det er vanskelig, ja næsten umulig, å få gods med på de ordinære båter, har vi undersøkt denne sak, og bragt i erfaring at det er fra de herrer Holm & Bøe's side — uten å konferere med Vellene eller Fellesutvalget igangsatt en godsroute. Denne avgår fra Vippetangen hver dag kl. 11

Hadde dette vært bekjentgjort på de nettop trykte ruter som forøvrig Fellesutvalget heller ikke har hatt noen befatning med vilde sikkerlig mangen ubehage-lighet vært spart både for det reisende publikum og ikke minst for båtfolkene.

Ordningen er ikke som vi hadde tenkt den, da det var meningen at der skulde være en mann på Vippe-tangen til å ta imot varene og en på hver brygge til eventuelt å bringe varene til de respektive mottagere. Noget er imidlertid bedre enn intet, og vi går ut fra at Fellesutvalget også får denne sak istandbragt til alles tilfredshet. Vi vil derfor henstille til medlemmene å benytte denne godsroute for transport av større gods, så passagertrafikken ikke hemmes herav

Bleikøya.

St. Hansaften på Bleikøya.

Allerede på bryggen kunde man merke at det var St. Hans. Båtene var smykket til fest med flagg og bjerkeløv. Ustanselig pilte fergene frem og tilbake, ut-over fylt med livsfrisk ungdom og strevsomme men smilende mødre og fedre. Det var ikke tvil om hvad det var som var årsaken til alle disse glade og fest-stemte mennesker. Det var St. Hans. Høisommerens store gledesfest. Og båtene hadde sesongens største dag. Knappt var en fullpakket båt lagt ut fra bryggen før en ny la til og fylt i en fart. Slik gikk det hele eftermiddagen til utpå aftenen, og det skal sies til bå-tenes ros, at alt gikk bra uten at det klikket på et eneste punkt. Også værgudene viste sig fra en forholdsvis medgjørlig side og bidrog ikke minst til en heldig dag. De korte, tildels kraftige regnbyger som av og til av-løste solskinnen maktet ikke å legge noen demper på gleden og feststemningen.

Når en tråtte iland på Bleikøya blev en møtt av den samme feststemning. Alle flagg tiltops og husene pyntet med løv og kulørte lykter. Selv opslagsplaten på toppen av bakken hadde pyntet sig for dagen med rikt dekorerte plakater, som fortalte, at det var St. Hansfest på «Vellet» og at alle var velkommen.

Og som rosinen i pølsa kom «Øya og Vi» med sitt første nummer. En heldigere dag kunde redaksjons-komiteén neppe ha valgt for avisens start. En velvillig mottagelse måtte den ha, og det fikk den også.

Festen på «Vellet» var strålende. Et jazzorkester spilte og dansen gikk lett over tilje. Der hersket den mest udmerkede stemning fra først til sist en stemning, som Bleikøyas innbyggere har all ære av. Utpå aftenen tendtes bålne og ikke å forglemme et strålende fyrverkeri, som tok sig glimrende ut mot de mørke regntunge skyer. Festen, som varte til et stykke inn i de små timer, var i enhver henseende meget vellykket.

På fjorden var der som ventelig et yrende liv like til de lyse morgentimer. De regntunge skyer var efterhvert forsvunnet, og «dagen derpå» oprandt med herlig solskinn.

Et syn av de sjeldne på våre breddegrader hadde man St. Hansdags morgen. En respektabel hval boltret sig lystig en times tid inne i Bundefjordsbassenget. Med få minutters mellomrum viste den sin veldige rygg over vannflaten, hvorpå den atter forsvandt.

Lindøya.

Idet jeg henviser til artiklen i det forrige nummer, skal jeg i tilslutning til denne — som idrettsutvalgets opmann få lov til å gi en nærmere redegjørelse for idrettsprogrammet. For piker er treningen i kurvball tirsdag og torsdag fra kl. 8, for guttene mandag, onsdag og fredag fra kl. 6½ i fri-idrett og fra kl. 8 i fotball.

Vi har i sommerens løp tenkt å avholde en pokalkamp i fri-idrett og antagelig en i fotball. Ennvidere blir det jo klubbmesterskap i fri-idrett og svømming, så lagets medlemmer må trene iherdig den tid som er igjen, da stevnene må bli å avholde i august.

Dette høres jo nokså lovende ut, men som man vel har bemerket, er banen i en misserabel forfatning, og jeg tillater mig derfor å henstille til alle som har interesse av den edle friluftssport å hjelpe til på beste måte med istandgjørelse av banen.

* * * J H

Hallo!

Idrettsinteresserte på Bleikøya og Nakholmen!

Lindøyas Ungdomslag ønsker en pokalkamp i fri-idrett og eventuell fotball.

Henvendelse *Johns. Hagen*, Hytte 119, Romerbryggen.

Det er en ren fornøielse å se med hvilken lyst og iherdighet der trenes på idrettsplassen til hver eneste aften. Dette skal vi glede oss over at ungdommen anvender sine fristunder til denslags underholdning. Når de nu retter en henstilling til alle som kan å hjelpe dem med å oparbeide idrettsplassen, så skal vi også komme dem til hjelp her

Jeg må da komme tilbake på hvad jeg skrev i min artikkel i forrige nummer om pliktarbeide. Hadde dette vært gjennomført, kunde ungdomslaget nu vært i besittelse av den mest ideelle idrettsplass man kunde ønske sig. Der er muligens noen som vil si at dette er noget ungdomslaget selv kan ordne. Ja, det kan de, men det må noen voksne folk til å sette det i sving, ellers blir det ikke noget helt av det. Jeg vil atter henlede styrets opmerksomhet på denne sak. La oss imidlertid ad frivillighetens vei hjelpe ungdomslaget og ta et skippertak, så de hurtigst får sin plass istand.

Nå idrettsutvalgets formann påkalder oss efter nærmere bestemt tid møt da op med hakke og spade og hjelp til efter beste evne.

A. J

Livredning.

Den første hjelp ved drukningsulykker

Da badning jo dessverre ikke så sjelden avstedkommer drukningsulykker, enten på grunn av manglende svømmeferdighet, krampe, overanstrengelse etc., kan det være av interesse å lære, hvordan man skal behandle den forulykkede inntil lægehjelp kan skaffes. Der er flere metoder, men den her nevnte er — foruten å være ansett som en av de beste — den absolutt enkleste.

Vi gjengir derfor efter «Norges Livredningsselskap, Redningsvesen, Livredning» følgende

Schäfers metode.

Ved denne er ingen slags hjelpemidler nødvendig. Den bedøvede ligger flatt på maven uten noget underlag med albuene ut og hendene flate under panden. Hjelperen legger sig på kne ved siden av (eller over) den forulykkede. Hjelperen legger derpå begge sine hender flatt ned og så dypt (hélt) som mulig på den bedøvedes rygg, således at tommelfingrene ligger langsmed patientens ryggrad. Han fatter så med spredte fingrer over de nederste ribber, hvorved handleddene kommer til å ligge over lendene. Nu bøier hjelperen sig fremover og lar hele sin legemstygde virke gjennom

armene. Derved utøver han en tydelig kompressjon (sammentrykking) av den nedre del av brystkassen mot jorden (ekspirasjon). Han står til slutt stille i 2 sekunder og svinger eller bøier sig tilbake i knærne og løsner trykket uten å ta hendene vekk (fra patienten). Dette siste er praktisk viktig og blir ofte glemt (inspirasjon). Disse bevegelser frem og tilbake utføres 10 til 15 ganger i minuttet. Er der mekaniske hindringer for luftveien, så legger hjelperen, før han begynner på den Schäferske metode, patienten over kneet og lar vann og slam rinne ut, idet man også gir et par slag med den flate hånd på ryggen. Nogen foranstaltninger med munn eller tunge er ikke nødvendig.

De medlemmer

som ikke har fått første nummer av «Øya og Vi» kan få dette utlevert ved å henvende sig til sin rodemester

---

Takk!

Da jeg ikke på nogen bedre måte vet å nå enhver som hjalp oss i vår store sorg ved min kjære manns pludselige bortgang, vil jeg herigjennem få lov til å frembringe vår hjerteligste takk.

På egne og barns vegne.

Nakholmen den 15. juli 1928.

Martha Olsen,
Hus nr 40.

Krone-annonser.

Under rubrikken «Tilsalgs» vil der fremtidig bli anledning til å få inntat i «Øya og Vi» små annonser (hytter, båter etc.) for en pris av 1 en krone pr gang.

	Tilsalgs.	
--	------------------	--

Ualmindelig lettrodd, stor båt tilsalgs.

Hus nr 25, Nakholmen.

Trekningsliste

for basaren på Bleikøya.

(2 trekninger) a. 2 blomsterpotter, Lina Johansen, c/ pakm. Johansen b. Kasserolle (aluminium) Laura Tollefsen, hus 101 Brodert Brett i ramme, Jarman & Aase, hus 48. Malt løper m/ blade, fru Brustad, hus 3. Røkeopsats, Bodin, hus 32. Heklet dekorasjonsløper, Feiring, Bronn, Oslo. Brodert dekorasjonsløper, Aase Holter, hus 35. Kobberurne, Jørgen Helgesen, hus 8. 6 fruktasjetter (rose malt), Saxvik, hus 83. Malt dekorasjonsløper m/ blomster, Liv Bergve, Bleikøya. 3 trekninger) a. 3 fruktasjetter, Kåren Enstrøm, hus 21 b. 1 sett stentøiboller, fru Hegge, hus 18. c. 2 kakefat, Andersen, hus 10. Tevarmer, Tass vinner, hus 86. Råsilkebluse, fru Fehn, hus 88. 6 fruktasjetter (krystallindustri), fru Olsen, hus 65. 6 kaffekopper, Vesla Olstad, Vellets hus. Maneküre-etui, Karla Arntzen, hus 18. (2 trekninger) a. Sofapute (kraton), Finden, hus 102. b. Servietmappe, Jens Truelsen, Bleikøya. Tinnbolle, fru Fehn, hus 88. 1 fag kjøkkengardiner, Goplen, Norderhovsgt. 11 Vekkerur, Edvard må vinne, hus 40. Kaffeduk i blått, Mary Olsen, hus 65. (3 trekninger) a. Kaffekvern (veggkvern), Lisa Eriksen, hus 18. b. Kaffekvern*(alm.), fru Johansen, Zoologisk museum c. Brett m/ børste, Mary Helstrand, hus 4. Dameveske, Harstad, Skotterud. Dukkemøbler, Per Truelsen, hus 85. (2 trekninger) a. Traktekande, Marie Johansen, hus 35. b. Kjeksboks, Otilie Thoresen, hus 45. Røkelampe, Kristiansen, hus 15. (2 trekninger) a. Kwart kasse cigarer, Storbråten, hus 12. b. 3 esker cigaretter, Guttorm Bing, Tofftesgate 26. 3 trekninger) a. Rund vase m/ gullkant (krystallindustri), fru Dahl, hus 94. b. Do. do., Walton, hus 80. c. Oval do. do., Anna Eriksen, Concordia. (2 trekninger) a. 5 kg. desert jordbær, fru Goplen, Norderhovsgate 11 b. Do. do., M. Johansen, Lilleborg. (3 trekninger) a. Brødboks m/ sukker- og kaffeboks, Harstad, Skotterud. b. Brødboks, Edvard Nilsen, hus 40. c. Brødboks, fru Sofie Saxvik, hus 83. (3 trekninger) a. Kaffekjele (aluminium), Vesla, hus 45. b. Do. do., far og mor, hus 22. c. Do. do., fru Nilsen, hus 32. 2 trekninger) a. Fersk skinke, Jenny Helgesen, hus 8. b. Do., Ruud, hus 82. Havekrakk, Vesla vinner, hus 45. Silkekast, Hans Jørgen, Jeriko. Plett bolle m/ glasskål, Mary Helstrand, hus 4. Likøropsats m/ Brett. Eugenie Tollefsen, hus 105. 2 lampers radioapparat, fru Saxvik, hus 83. Rund heklet pute, Bergve, Bleikøya. Lampe m/ skerm, fru Tollefsen, hus 14. Brodert kaffeduk, Johan Dahl, Havegt. 3. (5 trekninger) a. Kasserolle (aluminium), fru Thorvaldsen, hus 93. b. Do. do., Stensrud. c. Do. do., Odvar Hopland, Normannsgt. 43. d. Do. do., Pettersen, Tofftesgate 59. e. Do. do. (mindre), formann Stensrud. 6 sølv teskjeer i etui, Lina Johansen, pakm. Johansen. Gongoleumsteppe, nr 213. Maleri, nr 27. Badekåpe, nr 620. (2 trekninger) 1 fag portierer m/ tilbehør, nr 131. Sofapute, nr 216.

Trekningsens riktighet bekreftes.

Bleikøya, den 28. juni 1928.

C. Hellstrand A. O. Svendsen. L. Arnesen.
F. Nilsen. Kr. Thorvaldsen.

Aftentrekninger 28—5—28 Kransekake, Hvit D 72, Karlsrud. Kurv m/ egg, Gul D 25, fru Danielsen, hus 9. 3—6—28. Bløt kake, Rød I 41, Hegge, hus 18. 1 kg. kaffe, 1 kg. raffinade, 2 chokoladeplater, Svendsen, hus 99. 10—6—28. Bløt kake, Rød A 11, Hegge, hus 18. (2 trekninger) a. 1 Gjetost, Hegge, hus 18. b. 1 Gjetost, fru Hjördis Larsen, hus 29. 17—6—28. 3 kg. smør, Grøn E 68, fru Hjördis Larsen, hus 29. (4 trekninger) a. 2 esker såpe, Dora og Lorentz, hus 18. b. Do. do., Dora og Lorentz, hus 18. c. Do. do. Arnesen, hus 8. d. Do. do., fru Tollefsen, hus 105. 2 trekninger). a. 3 fl. bringebærsaft, Jonassen, hus 98. b. 3 fl. natursaft, frk. Gunvor Nilsen, hus 35. 23—6—28. 1 fruktkurv, Grøn F 38, Ruud. 24—6—28. 10 kr i gull, Johansen, hus 20. 10 kr i papir, frk. Halvorsen, hus 82.

1. Congoleumsteppe	nr 213
2. Maleri	" 27
3. (to trekninger). 1 fag portierer med tilbehør Sofapute	" 131 " 216
4. Badekåpe	" 620

Trekningsens riktighet bekreftes.

Bleikøya, 28. juni 1928.

C. Hellstrand. A. O. Svendsen. L. Arnesen
F. Nilsen. Kr. Thorvaldsen.

ØYENES VEL-STYRER

BLEIKØYA.

Vaktchef

Byråchef Hallvard Bergve.

Vellets styre

Vaktmester C. Steensrud, formann.
Metallstøper Fr. Nilsen, varaformann.
Postpakmester J. Johannessen, sekretær
Agent Jens Truelsen, kasserer
Sersjant Inge Johannessen.
Varmemester D. Dieseth.

Representant i redaksjonskomiteen

Sekretær A. Ruud.

LINDØYA.

Vaktchefer

Sekretærene Beck og Kock, Landbruksdepartementet.

Vellets styre

Bokbinder H. Haraldsen, formann.
Barberer H. Fjeld, varaformann.
Formann Gjerding, sekretær
Murer A. Bjørnsen.
Bokbinder A. Arnesen.
Formann A. Johansen.
Brødkjører G. Olsen.

Representant i redaksjonskomiteen

Materialforvalter J. A. Johannessen.

NAKHOLMEN.

Vaktchef

Dep. ass. O. Hermundstad.

Vellets styre

Fanejunker E. Lie, formann.
Entreprenør K. E. Wike, varaformann.
T. Johansen, kasserer
Bankbud P. Madsen, sekretær

Representant i redaksjonskomiteen

Faktor B. Syversen.